

sa to stalo v prospech odsúdeného, nemohol najvyšší súd bez opravného prostriedku verejného žalobcu zrušiť rozsudok krajského súdu.

Čís. 4658.

Zpätvzatie súkromného návrhu proti jednému z tých, ktorí boli obžalovaní ako účastníci toho istého trestného činu, stíhateľného len na súkromný návrh, nemá účinku proti ostatným účastníkom len vtedy, keď je dokázané, že onen obžalovaný, voči ktorému bol súkromný návrh odvolaný, nezúčastnil sa trestného činu.

(Rozh. zo dňa 14. marca 1933, Zm IV 95/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. M. a spol., obžalovaným zo zločinu krádeže atď. následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného J. M. na základe odst. I § 35 tr. p. nov. z povinnosti úradnej zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc v čiastkach vzťahujúcich sa na obžalovaného J. M. a dotyčne tohoto obžalovaného nariadil nové pokračovanie.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci najvyšší súd zbadal toto: Súdny nižších stolíc za vinného uznaly obžalovaného J. M. zo zločinu krádeže podľa § 333, bodu 7. § 336 tr. zák. a § 48 tr. zák. nov., spáchaný na škodu jeho službodarcu v dobe od 24. decembra 1931 do 27. februára 1932. V smysle § 343 tr. zák. tento čin stíha sa len na súkromný návrh. Podľa dôvodov obžalobného spisu podozrenie z krádeže, pre ktorú predostrel súkromný návrh zástupca poškodeného, padlo na J. M. a A. B.; oba boli zamestnanci poškodeného, ktorí pri výsluchu vraj sa priznali k činu. Za pokračovania zástupca poškodeného odvolal návrh na potrestanie A. B.-ho a preto štátne zastupiteľstvo zastavilo proti nemu ďalšie pokračovanie v smysle bodu 2 § 101 tr. p. V §§ 115 a 116 tr. zák. je vyslovená zásada nedeliteľnosti súkromného návrhu. § 115 predpisuje: »Pôsobilo-li pri zločine alebo prečine spolu niekoľko osôb (spolupáchatelia, účastníci) a môže-li byť trestné pokračovanie zahájené proti všetkým len na návrh súkromnej strany, má návrh podaný proti jednej z nich za následok, že sa zahájí trestné pokračovanie proti všetkým«. V súvislosti s touto normou obsahuje § 116 tr. zák. tento predpis: »V prípade § 115 upustenie od návrhu proti jednému zo spoločníkov má za následok, že sa zastaví trestné pokračovanie tiež proti ostatným«. Zákon teda nedovoľuje, aby poškodený podľa svojej ľubovôle určil, ktorý z viacerých účastníkov trestného činu má byť trestaný a ktorý nie.

Podľa súdnej praxe zpätvzatie súkromného návrhu proti jednému z tých, ktorí boli žalovaní ako účastníci toho istého trestného činu stíhateľného len na súkromný návrh, len v tom prípade nemá účinku proti ostatným účastníkom, keď je dokázané, že ten obžalovaný, voči ktorému súkromný návrh bol odvolaný, nezúčastnil sa trestného činu. Súdny

nižších stolic však nezistily také skutečnosti, z kterých by bylo možno ustátiť, či A. B. pôsobil spolu s obžalovaným M. při spáchání činu, pre ktorý bol tento obžalovaný za vinného uznaný, a jakým spôsobom, či bol A. B. tiež vo službe poškodeného včas spáchania činu, či J. M. spáchal krádež spôsobom pokračovacím, a či pri každom útoku proti majetku službodarcu spolupôsobil A. B., alebo len pri niektorých; konečne, nakoľko v jednotlivých prípadoch J. M. by bol kradnul sám bez účastenstva A. B.-ho, jakým spôsobom spáchal J. M. tieto krádeže a jakú hodnotu majú veci, ktoré J. M. sám ukradnul. Ponevác bez zistenia horeoznačených skutečností nelze posudzovať, či má byť aplikovaná veta 2. odst. I, § 116 tr. zák. na obžalovaného J. M., alebo nie, a či má byť J. M. následkom zpätvzatia súkromného návrhu voči A. B.-mu oslobodený úplne, alebo len čiastočne, — ponevác d'alej podľa odst. 3 § 33 tr. p. nov. najvyšší súd nemá práva zisťovať skutečnosti, preto pokračoval podľa odst. I 35 tr. p. nov. a nariadil nové pokračovanie dotyčne obžalovaného J. M.

Čís. 4659.

I když soud zkoumá svou nepříslušnost podle § 261 tr. ř., musí se obmezití výlučně na činy do obžaloby pojaté, přihlížej ovšem i ke změnám a doplňkům, jichž doznal obžalobou stíhaný skutek okolnostmi vyššími najevo při hlavním přelíčení.

Není třeba, by soud, vyslovuje se o nepříslušnosti, měl po ruce plný důkaz viny trestným činem, o němž rozhodnouti jest soudu porotnímu.

Nakolik jde o zmatek čís. 6 § 281 tr. ř., prohlásil-li se krajský soud podle § 261 tr. ř. nepříslušným k projednání obžaloby pro zločin podle § 132 tr. zák., maje za to, že jde o zločin podle § 125 tr. zák.

(Rozh. ze dne 15. března 1933, Zm I 1026/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti státního zastupitelství a obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 22. října 1931, jímž se nalézací soud prohlásil podle § 261 tr. ř. nepříslušným k projednání obžaloby podané na Ottu P-a pro zločin svedení ke smilstvu podle § 132 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a nalézacímu soudu uložil, by o obžalobě dále jednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnosti uplatňují zmateční důvody čís. 5, 6 a 8 § 281 tr. ř. S výtkou zmatečnosti podle čís. 8 jsou stížnosti na zcestí; jestliť rozsudek podle tohoto ustanovení zmatečný jen, šel-li proti předpisu §§ 262, 263, 267 tr. ř. dále, než obžaloba, a citovanými předpisy je stanoveno jen, že soud nesmí obžalovaného uznati vinným činem, jenž není obžalobcem stíhán. Přes to není však rozsah obžaloby bez